

ZENITH

DET SPÅRAB DR

NR 3

2014

17

CHEFREDAKTÖR

(O) Ansvarig utgivare
Oskar "Kate" Henriksson

KAZZÖR

Karl "Kalle" Tageman

1:a KAFFEKOKARE

Pontus "Pompom" Helmersson

KLÅPARE

Marie "Mozz" Widén

KNÄPPARE

David "Legolaz" Hedin

PROPAGANDA- PRAKTIKANT

Christoffer "Palm" Palmberg

MURVEL

Oscar "Roach" Wellenstam

WEB & E-POST

<http://ztek.chalmers.se/zenith/>
zenith@ztek.chalmers.se

POSTADRESS

Zenith
Z-teknologsektionen
Hörsalsvägen 7
412 96 GÖTEBORG

TRYCK

Mera tryck
Göteborg 2014

Ledare

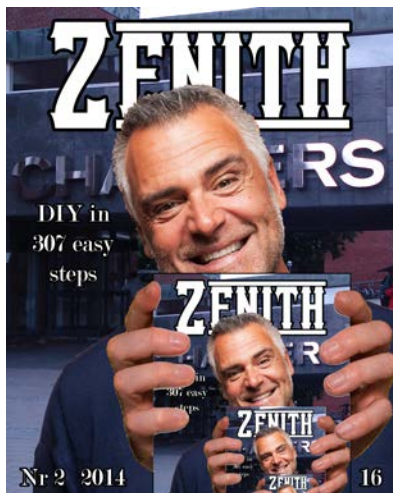
Ernst Kirchstaiger är en underbar person, med en lätt doft av lavender och morän får han allt på fall (oavsett ålder). Därför fick han pryda vår fina framsida på förra numret! Något vi numera har ångrat flera gånger om. Kirchstaigers förbannelse spred sig över allt som närmade sig tidningen.

Vid tryck gick pressen sönder och endast 23 välfyllda nummer klarade sig! Dessutom råkade Zenith av en händelse (förbannelsens fel) att skicka iväg åtta av dessa till Sveriges Riksarkiv. Nu kommer Zenith och Ernst förevigt sällskapa med bokmalar och gamla Lucky Luke tidningar, mitt i Stockholms underjord. Lite coolt är det trots allt.

Olyckan slutar inte där kära nollan. Dagen efter denna texten skrevs insjuknar undertecknad i en horribel halsfluss! Så vad ska nollan dra för slutsats av det här? Man skojar definitivt inte om eller med Ernst, han är heligare än Jesus (honom har vi testat att skoja med, det är helt ofarligt).

Så njut av denna oförbannade tidning!

/Kate

Index

Ledare	158	Knep och knåp	170
Prof. O	159	På spåret mot att bli vuxen	171
Kallade du det Samo sa du?	160	Zeniths guide till att	
Zätas Kaffeparti	164	Överleva Chalmers	178
Poesi	167	Kuggligan	179

Zenith är Z-teknologsektionens tidning. Innehållet speglar inte värderingarna hos sektionens medlemmar eller Zenith själva. Vi förbehåller oss rätten för tryckfel och att redigera insänt material till oigenkännlighet.

PROF. O

EJ HANS KÄPPHÄSTAR

I FÖRRA NUMRET BERÄTTADE JAG OM MITT ARBETE MED ATT FÅ FOLK ATT SLUTA HÄVA UR SIG DUMHETER SOM T.EX. "ALLTING ÄR RELATIVT"!

MEN EN MEKANIKPROFESSORS KAMP MOT OVETENSKAPLIGT* STRUNTPRAT TAR ALDRIG SLUT!

SÅ LÄNGE DET T.EX. FINNS EKONOMIJOURNALISTER MÅSTE JAG STÄNDIGT HÅLLA MINA KÄPPHÄSTAR SADLADE! SÅ NÄR VI FÅR HÖRA SÅDANT SOM...

*) ANGÅENDE VETENSKAPLIGT STRUNTPRAT, SE NÄSTA AVSNITT!

BANKERNA MANAR TILL ÖKAD VAKSAMHET MOT ETT ÖKAT MOMENTUM PÅ BOSTADSMARKNADEN!

...KOMMER MITT SVAR SOM SKJUTET UR EN KORK-PISTOL:

DET HETER INTE "MOMENTUM" PÅ SVENSKA, DIN MEKANISKT ILLITTERATA KRÄMAR-KRAMARE!

DU MENAR ANTAGLIGEN "RÖRELSEMÄNGD"!

(DOCK HÄR GIVETVIS I EN OKLAR, ÖVERFÖRD BEMÄRKLSE.)

PLOPP!

SMOCK!

FÖRLÅT! JAG VISSTE INTE DET.

ÄVEN OM DET ALLTSÅ SLUTADE LYCKLIGT DEN HÄR GÅNGEN, SÅ FÅR VI EJ LÅTA OSS INVAGGAS I FALSK SÄKERHET.

RÄTTAR MAN ETT LJUSHUVUD, STÅR HUNDRA ANDRA BEREDDA ATT TA HENS PLATS.

ALLT DETTA ÄR DOCK SMÅSAKER I JÄMFÖRELSE MED VAD MEKANIKENS HJÄLTAR I DET FLYDDA HAFT ATT TAMPAS MED.

NÄSTA AVSNITT: **GALILEI OCH FINGRET I FLORENS!**

TILL DESS: HÅLL KRUTET TORRT!

THE END
... FOR NOW ...

Kallade du det Samo sa du?

Ja, det gjorde jag banne mig! Men tyvärr är det inte så många som har bra koll på precis vad det innebär. SAMO står för StuderandeArbetsMiljöOmbud, men den kunskapen gör nog inte så många väldigt mycket klokare. Om jag skulle sammanfatta mitt arbete som SAMO med en mening så skulle det bli den följande.

SAMO arbetar för att det enda hindret mellan dig och din examen ska vara dina studier.

Detta gäller både fysiskt och psykosocialt, och betyder att jag jobbar för att du till exempel aldrig ska känna att dina studier påverkas av för få eller för dåliga grupprum, eller av att du känner dig diskriminerad eller på annat sätt otrugg i skolan. Det innebär också att du alltid ska ha någonstans där du kan sätta dig ner och äta lunch och prata med dina vänner utan någon stress.

För att kunna arbeta med detta krävs det att jag får in så mycket information som möjligt av hur Z-teknologen mår och vad det tycker och tänker om sin studiemiljö. Detta gör jag på ett par olika sätt som följer här.

Psykosocial skydds rond: En gång per år annordnas en psykosocial skydds rond av Chalmers kurator och jämställdhetskoordinator. Syftet med ronden är att alla sammankallade ska prata om hur teknologerna på vår sektion mår. Innan skydds ronden kommer jag

att skicka ut en enkät till alla Z-teknologer för att ta reda på hur ni mår och vad ni tycker om vår sektion. Det hjälper mig otroligt mycket om många kan svara på den enkäten.

Fysisk skydds rond: En gång per termin hålls en fysisk skydds rond för det utbildningsområde som Z tillhör. Under ronden går SAMO från Z, M och TD runt lokalerna i M-huset och hörsalsvägen tillsammans med chalmers vaktmästeri, arbetsmiljöingenjör och vår utbildningsområdesledare. Även här kommer jag skicka ut en enkät till alla Z-teknologer innan ronden för att få en insikt av vad ni tycker om er fysiska arbetsmiljö. Även här hjälper det otroligt mycket om så många som möjligt svarar på enkäten. Hundra röster mot en dålig ventilation får mer gjort än tio röster, till exempel.

Lyssna på teknologer: Om ni stöter på något hinder i era studier får ni absolut inte vara rädda att komma till mig. Jag vill höra om minsta lilla problem som kan finnas i en hörsal eller i ett grupprum. Kom gärna också till mig om du känner att du på något sätt mår dåligt på grund av stress eller av att du känner att skolan inte är en trygg

miljö. Chalmers har fantastiska resurser för att studenter som inte mår bra ska få hjälp i form av bland annat studenthälsan, skolkurator och högskolepräst. Om du känner att du mår dåligt kan jag hjälpa dig komma i kontakt med den hjälp du behöver. Jag kommer aldrig sprida något du som teknolog sagt till mig i förtroende vidare.

Det fick vara allt för den här gången. Du som Z-teknolog är alltid välkommen att prata med mig om din studiemiljö, om hur du mår, eller om du har några frågor om vad SAMO gör.

När mig gör du via antingen Mail: samo@ztek.chalmers.se eller genom att ringa 0735 64 75 52. Man får ringa precis när man vill.

//Jonas Rappu

Method and Tools for Global Product and Production Development

Wingquist Laboratory is an internationally competitive competence centre for multidisciplinary research within the field of efficient product realization. We apply deep knowledge within its defined research areas on new research challenges emerged from effective and efficient development of product families with high level of commonality with respect to components, knowledge and manufacturing!

Our research is based on four research groups:

- Systems Engineering & PLM (SE)
- Geometry Assurance & Robust Design (GA)
- Geometry and Motion Planning (GMP)
- Automation (A)

We work in three cross-disciplinary themes:

- Platform-based Development
- Smart Assembly
- Perceived Quality

wingquist
LABORATORY

www.chalmers.se/ppd/wingquist-en
Follow us on Twitter (Wingquist Laboratory) and
www.facebook.com/WingquistLaboratory

Facebook
+
Zenith

=

“Man spyr mycket hellre på någon annan än sig själv.” - dB i Zexet

Jag tycker nollan har lite väl liberal inställning till öl.
Nollan: "Åh det kostar 20 spänn! Jag tar 10 stycken!"
//Görtz (SAMO)

"Jaja, jag gör det. Vad är det värsta som kan hända?"
- Legolaz (sekunder innan han beslutar sig för att vifta runt med en replikapistol på McDonalds)

Kaffekonsumtionen i Sverige är ca. 9kg rostat kaffe per person och år.

Det är hela tre kilo för lite för att vara #1.

Zätas Kaffeparti

- kaffet måste bli varmare, inte klimatet!

Varför du ska rösta på ZKP i valet den 14 september.

För att rusta Sverige inför framtiden måste vi överta platsen som mest kaffedrickande land ifrån Finland, som för tillfället innehar den ärofyllda titeln. Vi måste åter igen statuera ett exempel för andra länder att följa, och visa att den Svenska Kaffemodellen kan leva in på 2000-talet.

Vi vill:

Öppna gränserna för kaffeböner av alla slag

Slopa importskatten på kaffeböner och andra kafferelaterade artiklar

Låt kaffeböner importeras från ambassader utomlands

Skapa incitament för svart företagande

Införa ett statligt bidrag benämnt KRUT-avdraget (KaffeRaster Utan Tidspress) som syftar till att stimulera den privata konsumtionen av svarta kaffetjänster.

Sänk skatten för dem som dricker mest

För att finansiella aktörer ska våga satsa pengar på den svalnande kaffeindustrin behöver skatterna sänkas.

Detta minskar även kaffeböneflykten ifrån landet

Satsa på utbildning

Införa Kaffekunskap som obligatoriskt ämne i grundskolan

Betyg från åk. 1 för att bättre kunna hjälpa de som halkat efter

Ersätt ekonomiutbildningar med teoretiska baristaprogram

Värna om våra kaffekompanier

Förbjuda vinster i kaffeindustrin

Vinster får endast återinvesteras i kaffekompanierna, vårt kaffe är inte till salu!

Öka jämställdheten genom öronmärkt kaffe till kvinnorna i hushållen

Män dricker 15% mer kaffe än kvinnor. För att könen ska kunna jämföras i hushållen måste båda vara med och dricka, varför ett hushåll endast ska kunna få fullt KRUT-avdrag om kvinnan dricker sitt öronmärkta kaffe.

Minska kaffeimporten med 90%

För att klara bryggningens utmaningar måste vi tyvärr dra ner på kaffeimporten från utomeuropeiska länder. Detta ger bönder incitament till att odla fler "Svenska kaffeböner".

Höj skatten för dem som dricker mest

För att gemensamt kunna satsa på kaffet behöver vi höja skatterna för dem som dricker mest kaffe (de behöver inte pengar).

Satsa på förnybart kaffe

Ge bidrag till alla producenter av förnybart kaffe

Ge stöd till forskning och utveckling rörande kaffeteknologi och abstrakt kaffevetenskap

Varför är det viktigt att allt detta genomförs?

Det finns oändligt många anledningar till varför allt detta bör genomföras snarast. Det finns dock ett fåtal som sticker ut:

Fler jobb

Genom att satsa på kaffeindustrin skapas många jobb inom privat såväl som offentlig sektor. 200 000 nya baristor kommer behövas i första vågen, och det är bara början!

Bättre välfärd

Genom att se till att ingen går utan kaffe längre än nödvändigt höjer vi livskvaliteten för samtliga i samhället. De mer utsatta kaffedrickarna ska få det stöd de behöver. Ett bättre Sverige för alla.

Bättre miljö

Genom att dricka kaffe istället för att köra bil bidrar du till lägre koldioxidutsläpp och en hållbar samhällsutveckling. Det är även bevisat att kaffedrickande minskar växthuseffekten.

// Zätas Kaffeparti

ZKP är sponsrat av (men är helt fristående ifrån):

Anslut dig till kaffefesten!
Kom till Zaloonen och prova på ZKK:s excellenta bryggkaffe!

//Murvel

"Hela världen är din papperskorg"
- Oskar i SNZ

Murvelpoesi till nollan:

*Nollan nu har börjat läsa
Färgerna vi nu ska vi kväsa
För är det inte så ändå
Världen är så härligt grå*

*Zenith har nu Nollan funnit
Halva spelet har de vunnit
Men ett uppdrag finnes än
Ge en murvel 100 spänn*

*Ord så vackra jag mig finna
Poetens stora hjärta brinna
Murveln lätt av hybris lider
Självnöjt den sin mage gnider
/Murvel*

*“I’ll take this fascist brown colour to
illustrate this in a graph”*

- Claes Breiholtz

RESTAURANTE - PIZZERIA

peperoni

"Färska råvaror & kvalitet" till rätt pris

DAGENS LUNCH
Serveras vardagar mellan kl. 11.00-15.00
Dricka ingår, Ord pris

Ring & beställ!
031-20 28 71

Öppet alla dagar
11.00-22.00
Hjärtligt Välkomna!

ROSENSKÖLDSCATAN 1
GÖTEBORG

“Jag ska baka bröd utan jäst så jag inte får mutanter som barn”

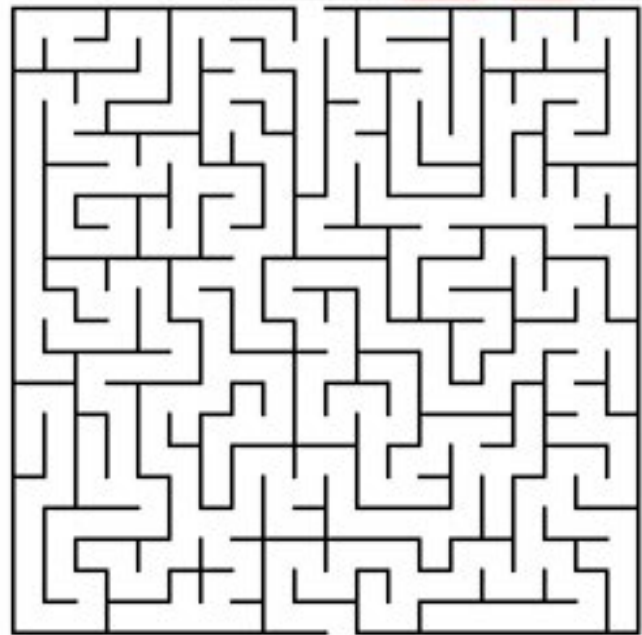
- Maria i SNZ

Knep & knåp

HJÄLP VIKTOR!

Jeans som sitter konstant vid knävecken kan ge svåra skador och det är din uppgift att hjälpa denna man till skärpet.

//Klåpare

På spåret mot att bli vuxen.

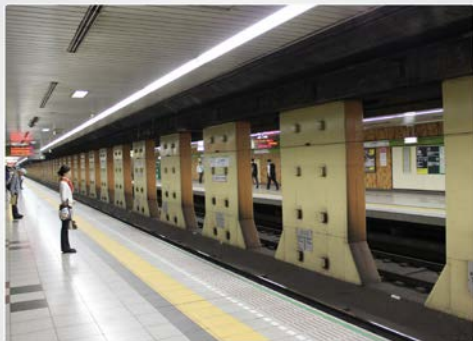
Det finns många saker som sägs göra att man blir vuxen. Att se sina föräldrar bli skjutna hävdar Bruce Wayne gör en vuxen i sinnet. Andra hävdar att man blir det då man flyttar hemifrån. Sedan så finns det dem som säger att man blir det då man är utomlands utan sina föräldrar. Som en person av vetenskap så ville jag testa denna hypotes så jag sprang till vår Kazzör och frågade om Zenith kunde finansiera detta. Vilket han nickade åt och fortsatte kolla på sin datorskärm. Med detta var det skrivit i sten att jag skulle iväg och om Zenith ändå betalade så var det bäst att slå på stort. Så iväg till Japan skulle det bli. Landet där tågen kommer i tid och jordbävningar väcker dig mitt i natten.

Med mig hade jag min svartanställda assistent även kallad Kira som ville följa med. Med detta så köptes det flygbiljetter och efter två timmars flyg, mellanlandning i Tyskland och elva timmar mera flyg till så var vi framme i Haneda airport i Japan. Efter att ha slarvigt skrivit i papper om visum och blivit screenade för potentiella smittor så var det bara att dra vårt handbagage genom lite saker. Men då en av dem anställda försöker tala med oss så svarar Kira med ett nervöst skratt och säger "Don't worry. No drugs." Och efter det så ber dem honom snällt om tillåtelse att kolla igenom hans handbagage medan jag förtvivlat ser på. Tack och lov så hade han inga droger och om han hade det så glömde han dem hemma.

Nu var det dags att söka upp vårt hotell. Vi hade en bild på hotellet och dess adress. Då var det bara att låta google maps göra resten av jobbet. Till vår överraskning så hittade vi inget wi-fi på flygplatsen som vi hade gjort i Sverige och Tyskland. Detta blev den första kulturchocken. För i Sverige har vi wi-fi lite här och var som man kan använda sig av. I Japan så har man inte det alls. Så spårlosa och internetlösa så köper vi ett tågkort från en automat med hygglig engelska och sätter oss på en buss som åker iväg från flygplatsen och in i Tokyo och efter någon halvtimme hoppar vi av. Vi bestämmer oss att kasta vår manlighet i soptunna och göra något som män vanligtvis inte får göra enligt sociala normer. Fråga om vägen.

Vi hade båda hört rykten om att Japaner ska vara mindre skickliga i engelska så vi gick bort till ett ställe som det stod information på och frågade om hur man tog sig till vårt hotell. Till vår förvåning så visade det sig att Japaner inte alls var dåliga på engelska. Det var mer som dem inte kunde engelska alls. Allt vi fick av våra frågor var ett väldigt nervöst leende från många personer och det kändes som att vi likaväl kunde tala svenska. Men dem pekade på en stor karta fylld med en massa streck och kanji. För er som inte vet så är Kanji tecken som betyder saker. Men tack vare att jag läst japanska steg ett och hade ett japanskt lexikon i mobilen lyckades jag avkoda denna tågtabell tills jag hittade namnet på stadsdelen vi ville komma till.

Kom ihåg att patentera tåg
som kommer i tid.

Sedan så var det bara leta upp närmaste tunnelbana och bege sig på äventyr. Här fick jag dock som svensk en kulturchock som fick mig att tro att jag slått i huvudet. Allt kom i tid och det kom en ny vagn och plockade upp nytt folk var femte minut. Att tåg och liknande kommer i tid och utan längre väntetider är ett koncept min assistent och jag inte vart i kontakt med. Vi kände sedan ti-

digare bara till vägtrafik och vi kände oss nästan skyldiga för att vi glömde dokumentera detta nya fenomen och visa det för våra landsmän där hemma. Efter att ha åkt spårvagnen så var vi i rättstadsdel i alla fall. Hur vi skulle hitta till hotellet visste vi inte. Så vi gick bara vilset runt med våra stora väskor och ryggsäckar. Men plötsligt uttrycker min assistent att logotypen på den där höga byggnaden ser väldigt bekant ut. Det var ju logotypen för hotellet vi skulle bo på! Så efter att ha letat sig till hotellets väldigt lilla ingång så lyckades jag på något sätt checka in Kira och mig själv.

Och på hotellet fanns det internet så nu kunde vi planera våra resor så fort vi laddat upp våra döda datorer och mobiler. Och sedan så hade jag ju varit så klipsk att jag köpt konverterare för elen innan resan så vi kunde ladda våra grejer. Eller jag trodde vi skulle kunna ladda våra grejer. Det visade sig att konverterarna var jordade och eluttagen var inte det. Så ingen ström för oss. Dagen därpå så hade vi ingen ström men som ingenjörstudenter så kan man inte låta sig bli stoppad av någon jordning. Så vi begav oss blint in bland Tokyos gator och letade efter en elektronikaffär. Efter en halvdags letande så hittade vi en måttligt stor elektronikaffär som bara var ynka åtta våningar hög. Och där hittade vi vår heliga gral. En förlängningssladd som var gjord för att kunna jordas. Så hem igen med förlängningssladden och efter lite tissel och trassel med sladdar, kniv och tejp så hade vi en mackapär som man kunde sätta in jordade saker som sedan i sin tur kunde sättas in i ojordade uttag. Vi diskuterade lite om potentiell dödsrisk, elektrifiering, brandfara och andra dilemman vår uppfinning kunde innebära. Men vi kom överens att kunna ladda våra datorer så vi kan surfa på internet var viktigare och att vi skulle vara väldigt försiktiga med den där sladden som sticker ut och koppla ur den då vi lämnar rummet. Moraliska frågor om liv och död kan vi lämna till våra duktiga filosofer där hemma.

Nu hade vi planer för dagen och vi hade kartor om hur vi skulle ta oss ditt. Vi diskuterade om vi skulle gå upp tidigt eller sova tills en halvtimme innan frukost buffén stängde. Vi bestämde oss för att sova vidare för det var ju faktiskt påsklov. Frukosten bestod av saker som bestod av asiatiska rätter och det japanerna ansåg var västerländskt. Så det fick bli ris, korv, misosoppa och otroligt vitt bröd med jordgubbssylt. Allt detta äts så klart med ätpinnar. Efter det var det dags för äventyr i Tokyo. För hur skulle jag bli vuxen och klara mig på egna ben om jag inte klarade av att äventyra i Japans huvudstad.

Ute på gatorna så var det en sak man snabbt la märke till. Alla såg väldigt lika ut. Alla var ett huvud kortare än mig som bara är 185cm utan skor. Och alla hade svart eller mörkbrunt hår och dem som inte hade det hade uppenbart färgat hår. Det kändes fel sedan slog det mig. På den isolerade ön Japan är det väldigt lite invandring och i hemlandet Sverige så är det en hel del invandring. Det finns nästan ingen multikultur i Japan. Här var det inga utländska pizzerior, kvinnor med slöja eller invandrartäta områden. Här var allt japanskt. Vissa skulle kunna kalla det för nationalistens våta dröm men det kändes monotont. Det var bara Japaner på gatorna och nästan inga invandrare eller turister. Då alla har samma hud och hårfärg så känns det fel och man saknar diversiteten man hittar i den sanna huvudstaden Göteborg.

Men nu var det dags att utmana magen med äkta japansk matkultur. Erfarenhet har lärt mig att plötslig utländsk matkultur är lika med en katastrofal mage som får kändisdietera att tappa hakan för viktminskningen. Men om man ska bli vuxen måste man våga ta risker. Så iväg till närmaste restaurang som såg väldigt japansk ut fick det bli. Vi blev lite nervösa hur vi skulle göra för att beställa maten men dem hade tänkt på det i förväg. Utanför restaurangen fanns det en stor maskin med en massa knappar som hade bilder på olika maträtter. Så vi la in våra pengar och klickade på det som såg gott ut. Ut kom ett kvitto som vi viftade med i entrén och genast kom det en kypare som visade oss till ett bord och tog kvittona och efter en väldigt kort väntetid så kom han med mat till oss. Även idag så vet jag inte vad denna maträtt bestod av men jag tror det var ramen med någon starkkrydda och kött. Under resans gång fick jag lära mig att det går att äta mat utan att veta vad det innehåller.

Dagen gick bort och på morgondagen var dags att besöka Tokyo Tower. Ett litet torn som visade sig vara ynka 332,6 meter högt. Som jämförelse är Eiffeltornet 324 meter högt. Då vi kom fram till tornet så såg vi något som man bara kunde anta var en utmaning. Det fanns trappor som ledde upp till först observationsvåningen som var på 150 meters höjd. Det var inget snack om saken. Denna trappa skulle bestigas i Zeniths namn och för att bevisa att jag är vuxen. Så upp för trapporna blev det.

I den japanska påskvärmen och min varma skinnjacka så kommer jag på att detta är bland dem dummare idéerna jag har haft. Men jag kunde inte sluta att kämpa och min kropp fick täckas med svett och varje trappsteg kändes enormt. Efter vad som kändes som en evighet så fick min vackra men otränade kropp äntligen vila. Vi hade nått toppen och vi möttes av en söt tjej som gav ut små kort till alla som hade tagit trapporna som var bevis på denna sadomasochistiska akt av trappklättrande i varma kläder. Jag hade vunnit ära men det kändes som jag hade förlorat något på vägen. Förmodligen var det en liter vätska och ett par kolhydrater.

Efter detta fanns det inga trappor utan bara en väldigt snabb hiss som hissade en till den andra observationsvåningen som var 100 meter högre än den tidigare på ett sådant sätt att man fick lock för öronen. Här uppe så kunde jag se att Tokyo förtjänande namnet storstad. Det var bokstavligen bara byggnader så långt ögat kunde se. Korten som kunde tas här var av något annat slag och knäpparen inom mig fick ståfräs. Det var nu kameran fick slut på batteri och det var nu jag lärde mig att fastän du själv har gjort ditt bästa så kommer någon eller något annat att svika dig.

Efter att ha återhämtat sig från kamerans rygghugg och tvingat dess batteri att vara kopplat till ett eluttag så var det dags för nya äventyr och den här gången så skulle vi gå upp i tid. I tunnelbanan så möttes vi av något som vi inte förväntade oss. Rusningstrafik eller något den stilen för alla japaner sticker visst till jobbet samtidigt.

Knäpparens blick visar att han har sett saker som hans ögon inte var skapta för.

Inne i vagnen var det trångt. Våldigt trångt. Synen var unik. En vagn där alla var ungefär upp till halsen på mig och alla var svarthåriga. Efter den trånga och mysiga färden så var vi framme i stadsdelen Akihabara. Denna del av staden är både känd och okänd. Den består nästan bara elektronikaffärer och ställen som säljer manga, anime och liknande. Atmosfären i Akihabara var väldigt unik och jag var förbluffad att ett ställe som detta existerade. Dem flesta som inte har någon insikt i anime och manga tror oftast att det till mesta består av lättklädda tecknade tjejer. Dem som har insikt inom anime och manga vet att detta bara är delvis sant och det finns en massa annat intressant att hitta i den branschen som Japan nästan har monopol på. Detta stället kan inte riktigt förklaras med ord men jag

skulle ljuga om jag sa att jag inte köpte en och annan sak därifrån. För forskningssyften givetvis. Om ni är på en resa på att hitta er själva och råkar vara i Japan så ber jag er att sticka ditt. Stället uppfyller nästan alla fördomar om Japan som man vill ska vara sanna.

Två dagar senare så tyckte min assistent att vi behövde göra något för att bli vuxnare och manligare. Och vad är inte mera manligt än vapen. Enligt hans hemliga kontakt så skulle det finnas en svensk som jobbar som smed i en affär som gör katanas och andra japanska vapen som ser coola ut. Så vi satte oss på ett tåg som nästan var tomt och begav oss ut mot japanska landsbygden. Min assistent hade tagit kort på en datorskärm som visade dåligt upplösta bilder över vart butiken skulle ligga. Då vi klev av tåget efter två timmars resande var vi utanför Tokyo på ett ställe som saknade alla dem höga byggnaderna och framförallt skyltar som var på medelmåttig engelska. Så nu kunde inte ens skyltarna engelska längre. Då vi började röra oss så var himmelen härligt grå men molnen kände ett behov av att regna ner på oss. Min assistent säger att butiken bara ligger ett par kilometer ifrån tågstationen och det inte borde vara så svårt att hitta ditt. Nu i efterhand så kan jag konstantera att det var en lögn. Vi gick i cirklar, vi gick fel och vi fick gå tillbaka i våra spår många gånger men tillslut så lyckades vi hitta ditt som den lågupplösta kartan visade. Men det fanns ingen butik som kunde skydda oss från regnet utan bara ett bostadsområde. Kanske var det en sådan där konstig butik som någon hade på sin baksida eller källare. Efter några minuters tänkande så tvingade jag fram min assistent fram till dörren för att ringa på klockan medan jag gömde mig på ett ställe bortom synhåll. Men tur för

Japanska speglar gör så du ser asiatisk ut i dina selfies. COOHT!

honom så var det ingen hemma. Då sa plötsligt assistenten ”Oj då!” och han förklarade att han förmodligen råkat ta en bild på kartan som leder hem till ägaren av butiken istället för den som leder till butiken. Efter alla timmar på tågen, alla timmar vilse i regnet och timmarna som vi skulle åka tillbaka så fick jag snällt men ändå bestämt förklara för min kära Kira att han kunde välja mellan att stå för alla kommande matkostnader idag eller få sina knäskålar sönderslagna med en kofot.

Under natten efter vår resa så vaknade jag av att jag av någon anledning råkat komma åt vibrationsknappen på sängen. För i Japan är allt tekniskt. Toaletten hade knappar för värme och liknande, tågkorten fyllde du på i automater, glass, dricka och även mat gick att köpa i maskiner. Dock så kom jag på att trots all sådan teknik så hade dem inte vibrerande sängar. Utan det var bara en jordbävning som hade råkat väcka mig. Men för att jag var så trött så försökte jag somna om och njuta av det underliga skaket. Efter vår otroligt underhållande resa till landsbygden så bestämde vi oss att göra det igen fast åt andra hållet och efter trippekollat att assistenten inte ska behöva få stryk igen så satt vi på tågen mot mindre moderna städer. Nu var vi på en plats där det ännu en gång inte fanns någon engel-

ska så vi hoppade på första bästa buss och hoppades att den gick åt rätt håll. Och tro det eller ej det gjorde den och vi kom fram till vårt mål. Vi var nu på ett område fyllt med tempel och relikier som var äldre än mormors löständer. Och då snackar vi om ett millenium typ. Här inne möttes vi av andra turister som har vågat sig iväg till Japan då det inte var turistperiod. Och vad kan man säga om det man såg. Det var stort, gammalt och magnifikt och det kändes som att det skulle hoppa ut samurajer bakom varje hörn.

Nu var vi klara med Tokyo. Nu skulle vi till Osaka för att träffa min assistents hemliga kontakt. Så då var det dags för att ta del med Japans snabbtåg Shinkansen. Så efter språk och biljett strul så lyckades vi komma ombord. Och tågen var snabba. Väldigt snabba. Bara ynka 300km i timmen. Detta gjorde att resan till Osaka som var genom halva Japan gick väldigt fort. Ännu en gång så är det något man hittade som man vill att västtrafik ska börja med. Väl i Osaka så träffade vi denna hemliga kontakt som ska hållas anonym för säkerhetsorsaker. Men med hen så kom vi på en massa idéer på saker som borde göra en vuxnare. Som att äta väldigt okända saker, shoppa loss i japanska köpcentrum, sjunga karaoke, åka till stora nöjesfält, besöka tempel, besöka slott och åka upp i väldigt höga byggnader med mera.

En av våra planer vi kom på var att besöka Osaka akvarium. Jag själv var en aning negativ till det för jag lider av fiskfobi av någon anledning jag inte vet. Det enda jag vet är att åsynen av fiskar får mig att känna yrsel, bli obekvämt och få lite lätt darrande ben. Så då tyckte Kira att det var en kanon ide för att jag hade tvingat upp honom för en massa höga byggnader dem senaste dagarna. Vad jag kanske glömt att nämna är att han är genuint höjdrädd och jag mer eller mindre dragit honom in i olika hissar som leder oss över hundra meter upp i luften och då vi var i Tokyo Tower så var han mer eller mindre ett vrak. Var det kanske poetisk rättvisa?

Se men inte röra tror jag vakterna skrek då jag försökte rycka loss huvudet som souvenir.

Men till akvariet åkte vi. Man måste våga möta sina rädslor som de säger i alla fantasyfilmer och min rädsla råkar vara vatten djur. Detta ställe var stort. Tänk er Universum i Göteborg fast byt ut allting där inne mot gigantiskaakvarium. Då vet ni vad ja utsattes för. Dem började snällt. I början var det bara uttrar, delfiner, sälar och andra djur som bara levde en aning under vatten. Det kom till och med ut personal som matade dem vilket var tufft. Men sedan eskalerade det. Det kom små fiskar i glada färger. Sedan så kom det större fulare fiskar som långsamt simmade runt och stirrade på mig. Dem väntade på at jag skulle tappa fokus och det var då dem skulle försöka ta livet av mig. Senare kom det ännu större fiskar och deras fulhet ökade i en logaritmisk skala. Dem visade sina fula huggtänder och flinade åt mig. Jag var på tur. Sedan så byttes fiskarna ut mot havsmonster. Jag såg något hajliknande som blev matad genom att dem slängde ner en japan i bassängen som monstret försökte suga in medan han kastade fisk mot det för att värja dess vrede. Sedan då jag trodde att all var över så råkade jag gå runt fel hörn. Där var det stora monster förklädda till krabbor. Deras huvuden var lika bredda som mina mustiga axlar och deras armar var längre en den genomsnittliga japanen. Men tillslut var vi ute och farorna var över. Jag skulle leva för att slåss en annan dag. Annars så skulle jag väl bara att stället var typ 8/10, coolt ställe med trevlig personal. Skulle besöka igen.

Dagarna gick och vår tid i Japan tog slut. Jag var nitton år ung då jag åkte iväg men då jag vart i Japan i nitton dagar så skulle jag säga att jag var nitton år gammal då jag kom tillbaka. En upplevelseresa som var fylld med en viss isolation för att vi inte kunde språket och jag lärde mig nog det som gäller då man är vuxen. Allt är möjligt om du har tid och pengar.

På tal om pengar så var det bara en sak som behövdes göras. Tala med Kazzör om när jag skulle få tillbaka pengarna som jag lagt ut för resan. Men då jag sa att Zenith skulle ge mig pengar så flabbade han bara och skakade på huvudet medan han gick bort och kollade på sin mobil skärm. Det verkar som denna student just blev tjugofemtusen kronor fattigare.

Säl befärgar sig varför turisten inte klipper sitt hår.

Människooffer till japansk havsgud.

Bortsett från mitt behov av nya kalsonger var den inte så läskig.

//Legolaz

"I really suffer with you, I don't know how the scheduler thinks, having four hours of class in a row. It's abusive!"
- Claes Breiholtz

Zeniths guide till att överleva Chalmers

Att börja studera på Chalmers kan vara en av de större utmaningar en Nollan kan komma att möta här i livet. Det gäller att överleva, så det är det viktigaste att göra, annars kommer ni aldrig att ta examen, och det är ju därför ni är här. Vissa av er tycker nog att det är självklart, andra kanske nu har något av en aha-upplevelse. Oavsett vilket är det klart att ni nu undrar hur ni ska lyckas med detta. Men oroa er inte, Zenith är här för att hjälpa till.

SAMO visar hur man andas.

Vi ska börja med en enkel övning. Andas in... Andas ut... Och in igen... Och ut igen. Denna övning, att andas, är något som bör göras under nästan alla omständigheter under er tid på Chalmers. Misslyckas ni med detta kommer ni inom några minuter att bli medvetslösa, för att sedan

snabbt avlida. Detta är ett av de snabbaste sätten att misslyckas med att ta sin examen ifrån Chalmers. Och ni kommer förmodligen inte läsa my-

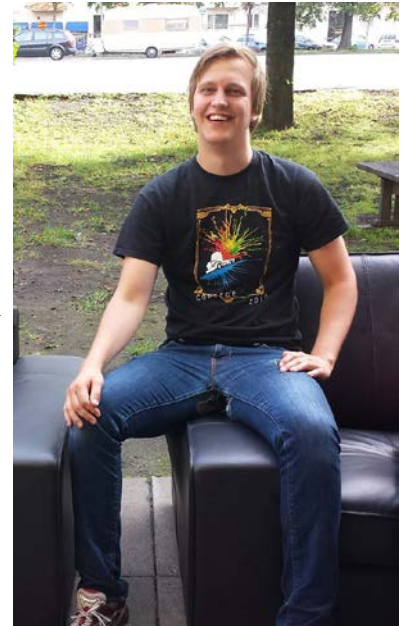
cket längre än så här, så resten av texten kommer att förutsätta att ni har lyckats fortsätta andas.

Nu ska vi gå igenom en annan fara, som under fel omständigheter kan få er att misslyckas till och med ännu snabbare än andningsproblem. Det är kraftiga stötar mot huvudet. Till exempel genom att snubbla i någon av de många trappor som finns på Chalmers, eller att helt enkelt ramla och slå i en gatkant. En annan risk är fallande ljuskronor.

Så för att klara av er examen, håll koll på era lemmar och försök hålla armarna tillgängliga så att ni kan ta emot er om olyckan skulle slå till.

När det gäller ljuskronorna så får ni bara hoppas på att ni är en av de miljarder människor i världen som inte kommer att befinna er under en ljuskrona då den faller. Helt enkelt spela på oddsen. Det sista tipset ni kommer att få är lite mer långsiktigt. Det handlar om att ta hand om sin kropp genom

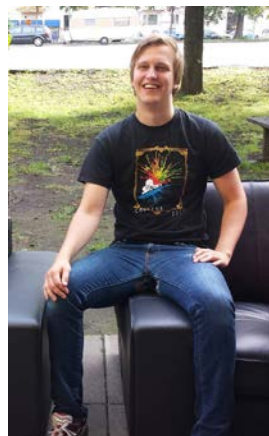
att inte svälta. Det är ett mycket tuffare hinder att överkomma eftersom kroppen överlever flera veckor utan mat. Då er kropp väl har börjat dö är den ofta redan för svag för att införskaffa föda, och då kommer ni återigen att ha misslyckats med att ta examen. För att undvika detta rekommend-

SAMO visar hur man undviker att svälta

erar Zenith att ni äter minst en gång om dagen, helst oftare, men som en fattig student har man ibland ingen val. Zenith påminner även om att en öhl innehåller mängder av kalorier. Zenith hoppas att dessa tips kommer att hjälpa Nollan att överleva era år på Chalmers, och till och med ta examen.

/Kazzör Kalle

SAMO visar hur man undviker kraftiga stötar mot huvudet

Kuggligan

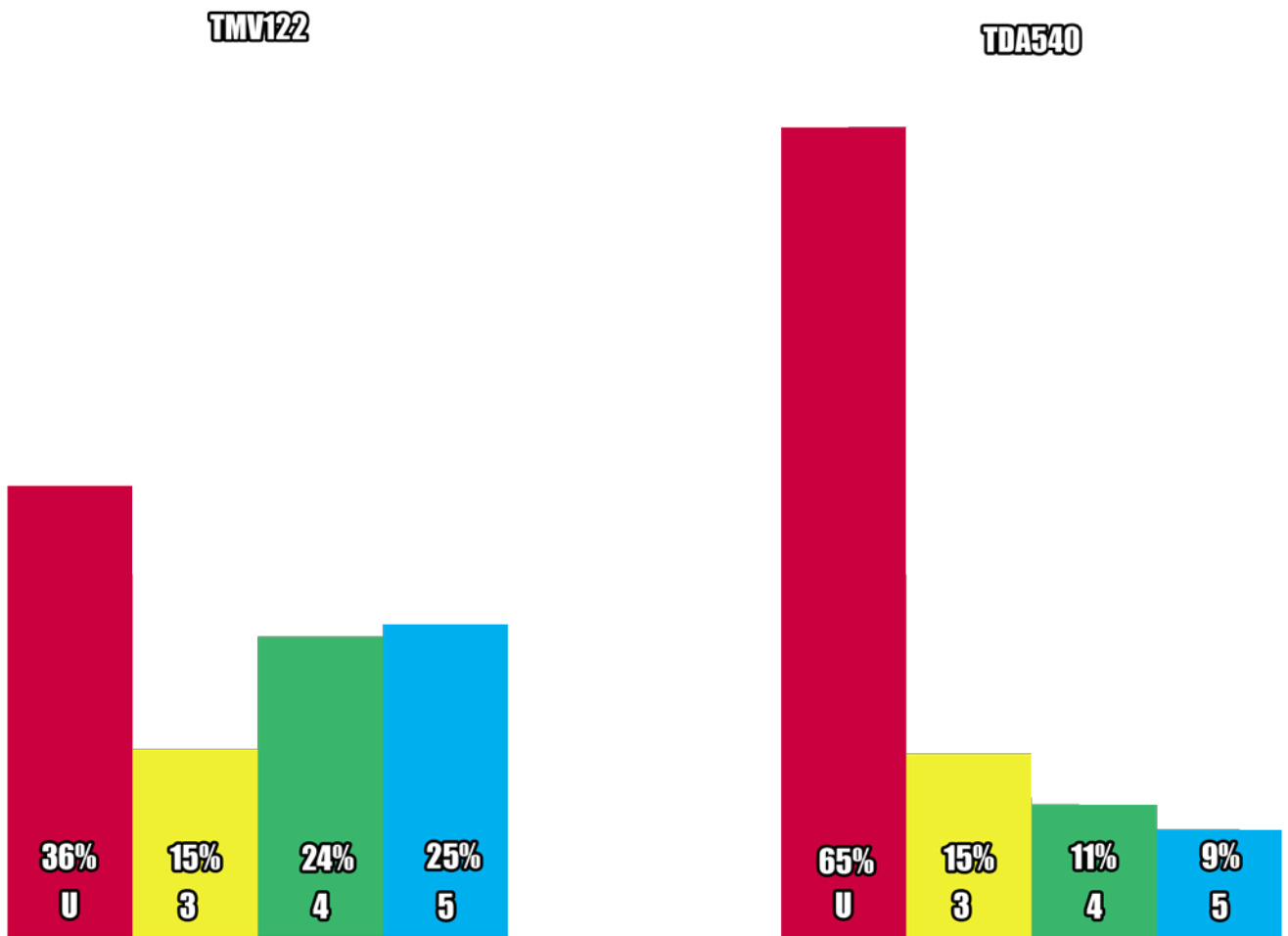
För somliga är Chalmers deras bästa tid i livet, man träffar mycket folk som man kanske kommer umgås med för resten av ens livstid. Men sedan så har vi det som kan skapa den värsta stressen tänkbar för en chalmerist, tentor! För vissa är det inget problem de pluggar effektivt och klämmer till med en fyra eller femma varje gång (de är dessa som får onda ögat varje gång man lämnar en tentasal).

För oss andra, inklusive mig själv, går inte alla tentor lika bra och man får några på efterkälken. Statistiken nedan skall därför funka som en liten påminnelse att man inte borde ta tag i något försent.

//Propaganda praktikant

"Oj, man måste steka dem som tårta."

- Maria i SNZ (under pluggfrukost då hon steker laktos och glutenfria pannkakor)

Programkommittén PU

Presenterar

Kustskepparexamen

Startdatum: 14 september

Mer information på Facebook

Anmälan och frågor till:

kustskepparexamen@pu.chs.chalmers.se

Vinprovning

Måndag 1 Oktober

Biljetter säljs i J.A. Pripps

Guardians of the Galaxy

Action | Adventure | Sci-Fi

Tisdag 23 September

Pris: 40 kr för Chalmerister

60 kr för icke-chalmerister

Bion visas i **RunAn** klockan 19:00

Biljetter kan köpas vid Vörtpannan från klockan 18:00

Programkommittén PU

facebook.com/ProgramkommittenPU

www.pu.chs.chalmers.se